

ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದ ನಾನೂ ಜೋಕುಗಳನ್ನು ಸಿದಿಸಲು ಯಷ್ಟಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ತದಗೊಂಡಿದೆ. ಇಷ್ಟಂತೂ ನಿಂತು ಉಲ್ಲಾಸದ ಮೂಡಲ್ಲಿರುವ ಸಫೇಗಳು ನನ್ನ ಭಾವಣಿದ ಬಳಿಕ ಶ್ರದ್ಧಾಂಗಲಿ ಸಭೆಯ ಹಾಗೆ ಸ್ವಭುಗೊಂಡಿದೆ. ಜನರ ಗಾಥಮಾನ, ಬಿಸುಭೀಳುದ ಹಸ್ತಲಾಘಾವ, ಕಣ್ಣಿತಪ್ಪಿಸುವಾಟೆ, ದೂರಸರಿಗಳು ಭಾವಣಿದ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಕಾಗಿಕಾಗಿ ಸಾರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಜನರಾದರೂ ಬಾಯಿಸತ್ತೇವರು. ‘ಪಾಪ, ದೂರದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಇವತ್ತಿನ ಎಳಬು ನಾಳೆ ಬಲಿತೀತು. ನಾಕು ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲೀ’ ಎಂದು ಮರುಕದೊರುತ್ತಾರೆ. ಮರುಕದ ಮುಖ್ಯನಷ್ಟು ಚೂಪಾಗಿ ಚುಚ್ಚುವ ಮೌನ ಮತ್ತೊಂದಿದೆಯೇ? ನನ್ನ ಭಾವಣಿದ ಪ್ರಭಾವ ಅಳಿಯಲು ಮೇಲೆಬಿದ್ದ ಜನರನ್ನು ನಾನೇ ಮಾತಿಗೇಯಿತ್ತೇನೆ. ಆಗ ಒಣಗೆಯನ್ನು ತುಟಿಯ ಮೇಲೆಳೆದುಕೊಂಡು ಭಾವಣವೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಲೋಕದ ಸುಧಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಚರ್ಚೆಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ನನ್ನ ಗಂನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಪರದೆ. ಅಸ್ತಿಯ ಸತ್ಯ ಹೇಳುವ ದಿಕ್ಕಿತನ ತೋರುವವರು ಕೆಲವರಾದರೂ ಉಂಟು. ವಿವಳಿತೆಯಿಂದ ಏಕಾಗಿಯಾಗಿ ಉಂಟ ಮಾಡುತ್ತ ನಿತ ನನ್ನತ್ತ ಅವರು ಮೇಲ್ಮೆ ಸರಿದು, ‘ಯಾಕಿಂಗ್ ಮಾಡಿದಿರಿ ಸಾಹೇಬರಿ? ಭಾಳ ಎಕ್ಸ್‌ಪೇಕ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಿವಿ. ಡಿಸ್ಪಾಯಿಂಟ್ ಆಶು ಬಿಡ್ರಿ’ ಎನ್ನುವರು. ನನ್ನ ತಾತ್ಕೇ ಅಷ್ಟೇಂದು ಅವರಿಗಾದರೂ ಹೇಗೆ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಲೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲಸ ಬೋಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದೆ. ಭಾವಣಿ ಹೊಂಚ ಶುಷ್ವವಾಗಿರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕಿಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಶಿಕ್ಷೆಯೇ? ಕೃತ್ಯಾತ್ಮೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜನ. ಇಂಥವರೆದುರು ಭಾವಣಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಲೋಕವೇನು ಮುಖ್ಯಗುಟ್ಟಿತ್ತೇ? ಎಷ್ಟೂ ದೊಡ್ಡ ಲೆಖಿಕರೇ ಚತುರ ಮಾತುಗಾರರಲ್ಲವಂತೆ. ನಾನ್ಯಾವ ಗಿಡದ ತೊಪ್ಪಲು ಎಂದೆಲ್ಲ ಸಂಪ್ರೇಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೂ ಪರಿತಾಪದ ಗಣ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸುರಿಯುತ್ತದೆ.

ದೂರದ ಉರಿನವರು ಬಲ್ಲಿದ ವಿಯರುದ ಮೇಲೆ ಭಾವಣಕ್ಕೆ ಕರೆದಾಗ, ನಿರಾಕರಿಸಲು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಿಗಳ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಯೇ ಇದೆ—ಅಜ್ಞಿಸಾವು, ಹೊರರಾಜ್ಯದ ಪ್ರವಾಸ, ಅಪರೂಪದ ನೆಂಟರಾಗಮನ, ಮಹತ್ವದ ಗ್ರಂಥರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಗಿರುವುದು, ಹೆಂಡಿಗೆ ಸವಿತ್ರಾ ಕಾಯಿಲೆ ಇತ್ಯಾದಿ. ಇವೂ ನಡುವಿಲ್ಲರ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಗಿಸುತ್ತವೆ. ಸುಳ್ಳಪತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಪಳಗಿದ ಕೆಲವರು ನಾನಿಲ್ಲಿದಾಗ ಕರೆಮಾಡಿ, ‘ನಮಸ್ಕಾರ್ತ್ರೀ ಅಕ್ಷಾರ, ಸರ್ ಸಾಧನೆಯ ಹಿಂದಿನ ಶತ್ತಿಯಿದ್ದಂಗ ನೀವು. ನಿಮಗ್ ಆರಾಮಿಲ್ಲ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾತು. ಹ್ಯಾಂಗರ ಈಗಿ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿ, ಅದಕ್ಕಾಕೆ, ‘ನನಗೇನಾದೇರಿ? ಗುಂಡುಕ್ಕಳಿಗೆ ಇದೆನಿ. ಯಾರಾದು ಬೇಕೂಫ ಸುಳ್ಳಸುದ್ದಿ ಹಣಿಸಿದವನು? ನಾನು ಯಾರ ಸಾಧನೆಯ ಹಿಂದೂ ಇಲ್ಲ ಮುಂದೂ ಇಲ್ಲ. ಸ್ತುತಂತ್ರ ಇದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೂಮೈ ಹಿಂಗೆ ಹೋಗಲಿಬ್ಬಾಡರಿ. ಖಿರದಾರಾ’ ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಕಿರಿಯಾರೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ್ದೇನೆ. ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯಗಳು ‘ತಾವು ರಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಹತ್ವದ ಗ್ರಂಥ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತೋ?’ ಎಂದು ಹೊಮ್ಮಿಪುದುಂಟು. ಬಿಟ್ಟರಂತು ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಂತೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳಾದ ಬಳಿಕ ತುದಿಯಂಚಿನಲ್ಲಿ ‘ಮರೆತಮಾತು: ನಿಮ್ಮ ಅಜ್ಞ ಹೋದವರ್ವಣವೇ ತೀರಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಲ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬರೋಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗದು ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೇವೆ’ ಎಂದು ಶರಾ ಸೇರಿಸಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ವ್ಯಾಂಗ್ಯಕ್ಕೆಲ್ಲ ಸೊಪ್ಪುಹಾಕಡೆ ಭಾವಣಿದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನಾಗಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಒಳಗೇ ಹಿಗ್ಗಿತ್ತ, ಬದಲಿ ಭಾವಣಿಕಾರರನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದುಂಟು. ‘ಅವರ ದೇಶ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಸಾ... ಕಣ್ಣಿನ ಅಪರೇಶನ್ ಆಗಿದೆಯಂತೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಅಳ್ವಾ...’ ಎಂದು ಫೋರೆಸ್ಟ್‌ವನ್ನು ತಣ್ಣಿಗೆ